

z dnia 22 września 1922 r. (Dz. U. R. P. № 82, poz. 738).

Minister Kolei Żelaznych:
Ludwik Zagórny-Marynowski

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:
Henryk Strasburger

964.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 25 listopada 1922 r.

o podwyższeniu taryfy osobowej i bagażowej na liniach towarzystwa akcyjnego warszawskich dróg żelaznych dojazdowych.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie osób, bagażu i towarów, oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządza się co następuje:

§ 1. Na kolejach dojazdowych towarzystwa akcyjnego warszawskich dróg żelaznych dojazdowych podwyższa się taryfę osobową jak następuje:

a) na linii grójeckiej:
do 52 mk. w klasie III od osoby i kilometra

" 78 " " " II " " " "

b) na linii wilanowskiej:
do 60 mk. w klasie III od osoby i kilometra

" 90 " " " II " " " " oraz

wszystkie inne opłaty za przewóz osób w tym samym stosunku.

§ 2. Opłaty za przewóz bagażu na wymienionych liniach podwyższa się do 6.75 mk. za 10 kg. i kilometr, oraz w tym samym stosunku inne opłaty związane z przewozem bagażu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1922 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 21 października 1922 r. (Dz. U. R. P. № 92, poz. 856).

Minister Kolei Żelaznych: *Ludwik Zagórny-Marynowski*

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:
Henryk Strasburger

965.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 20 listopada 1922 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o rozciągnięciu na obszar Ziemi Wileńskiej mocy obowiązującej rozporządzenia z dnia 15 grudnia 1921 r. w przedmiocie norm szacunkowych zwierząt domowych dla wymiaru podatku procentowego (Dz. U. R. P. № 104 poz. 761).

Na mocy art. 1178 ustawy lekarskiej (Zbiór Praw Ces. Ros. tom XIII wydanie 1905 r.) w brzmieniu ustawy z dnia 18 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. № 99 poz. 712) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 lipca 1922 r. w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej tej ustawy na obszar Ziemi Wileńskiej (Dz. U. R. P. № 60 poz. 541) zarządza się co następuje:

§ 1. Na obszarze powiatów: wileńskiego, oszmiańskiego, święciańskiego, trockiego i brasławskiego Ziemi Wileńskiej stosowane będzie rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu z dnia 15 grudnia 1921 r. w przedmiocie norm szacunkowych zwierząt domowych dla wymiaru podatku procentowego (Dz. U. R. P. № 104 poz. 761).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Równocześnie tracą moc obowiązującą dotychczasowe normy szacunkowe.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *J. Raczyński*

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:
Henryk Strasburger

966.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 21 listopada 1922 r.

w przedmiocie wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 listopada 1922 r. o podwyższeniu podatku spożywczego od cukru na obszarze Rzeczypospolitej.

Na mocy § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 listopada 1922 r. o podwyższeniu podatku spożywczego od cukru na obszarze Rzeczypospolitej (Dz. U. R. P. № 104 poz. 952), zarządza się co następuje:

§ 1. Dodatkowemu podatkowi spożywczemu w kwocie 30.000 mk. (trzydziestu tysięcy marek) od 100 kg. podlega wszelki cukier buraczany względnie trzcinowy w stanie naturalnym, jak i przerobiony na t. zw. przetwory cukrowe t. j. cukierki, karmelki, czekoladę, miód sztuczny, marmeladę, likiery.

§ 2. Zawartość cukru w przetworach cukrowych ze względu na dodatkowy podatek spożywczy przyjmuje się:

- a) w miodzie sztucznym na 70%,
- b) w cukierkach nienadziwianych i karmelkach na 60%,
- c) w marmeladzie, czekoladzie i cukierkach nadziwianych na 40%,
- d) w likierach na 25%, wagi netto przetworów.

§ 3. Kto zatem posiada w chwili ogłoszenia rozporządzenia Rady Ministrów z 20 listopada 1922 r. zapas cukru wynoszący 100 kg. lub więcej przechowywany poza magazynami fabryk cukru, obowiązany jest zgłosić go w ciągu 5 dni po dniu ogłoszenia wspomnianego rozporządzenia Rady Ministrów z 20 listopada 1922 r.:

- a) na obszarze b. zaboru austriackiego w najbliższym oddziale kontroli skarbowej,
- b) na obszarze b. zaboru rosyjskiego u inspektora kontroli skarbowej, wreszcie
- c) na obszarze b. zaboru pruskiego kontroli skarbowej w sposób podany w § 6 niniejszego rozporządzenia.

§ 4. Zgłoszeniu i dodatkowemu opodatkowaniu podlega cały posiadany zapas cukru (§ 1), a nie tylko nadwyżka ponad 100 kg.

§ 5. Przesyłki cukru (§ 1) znajdujące się w chwili ogłoszenia rozporządzenia Rady Ministrów z 20 listopada 1922 r. w transporcie ma odbiorca w ciągu 5 dni po nadejściu do miejsca przeznaczenia zgłosić celem dodatkowego opodatkowania kontroli skarbowej wymienionej w § 3.

§ 6. Zgłoszenie należy wносить w 3 równobrzmiących egzemplarzach podając w nim:

- a) wagę (netto) cukru podlegającego podatkowi w kilogramach,
- b) gatunek zgłoszonego cukru t. j. czy to cukier w stanie naturalnym, czy też w przetworach cukrowych i w jakich,
- c) dokładne miejsce przechowania zgłoszonego cukru,
- d) imię, nazwisko i miejsce zamieszkania posiadacza cukru.

§ 7. Kontrola skarbową przyjmuje wniesione zgłoszenie, wciąga je do założonego na ten cel zapisku, oblicza przypadający dodatkowy podatek od złożonego zapasu, wypisuje na wszystkich 3 egzemplarzach № bieżący zapisku, dzień i miesiąc zgłoszenia zapasu cukru, kwotę przypadającego dodatkowego podatku spożywczego, wreszcie kasę skarbową, w której tenże podatek ma być wpłacony, po czym zwraca 1 egzemplarz zgłaszającemu zapas, drugi egzemplarz przesyła właściwej kasie skarbowej, a trzeci przedkłada do 8 dni po zamknięciu zapisku w drodze służbowej przełożonemu urzędowi akcyz i monopolów (dyrekcji okręgu skarbowego) po uwidocznieniu na nim dokładnej daty i kwoty zapłaconego podatku, celem przedłożenia go izbie skarbowej.

§ 8. Kontrola skarbową przyjmująca zgłoszenie ma prawo sprawdzić na miejscu, czy szczegóły podane w oznajmieniu zgodne są z prawdą.

§ 9. Przypadający od zapasów dodatkowy podatek spożywczy ma być wpłacony bezpośrednio do właściwej kasy skarbowej w ciągu 8 dni od dnia ogłoszenia rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 listopada 1922 r., lub też wpłacony za pośrednictwem P. K. O. na rachunek tejże kasy w tym samym terminie.

Niezapłacony w powyższym terminie dodatkowy podatek spożywczy od cukru należy ściągnąć w drodze przymusowej w sposób przepisany dla podatków bezpośrednich i to wraz z kosztami i odsetkami zwłoki obliczonymi po 1% miesięcznie od dnia płatności.

§ 10. Urzędy akcyz i monopolów skarbowych (dyrekcje okręgu skarbowego) uprawnione są do odroczenia na przeciąg 2 miesięcy zapłaty dodatkowego podatku spożywczego od zgłoszonych zapasów cukru w razie okoliczności wyjątkowo na uwzględnienie zasługujących; w tym wypadku jednak zapasy cukru muszą być wzięte pod zamknięcie urzędowe, aż do chwili zapłacenia podatku.

§ 11. Kasy skarbowe obowiązane są pobrać dodatkowy podatek od zapasów cukru i zarachować go na dobro Ministerstwa Skarbu dział VI § 2 poz. 5.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

967.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 21 listopada 1922 r.

w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 listopada 1922 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu spirytusu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 listopada 1922 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu spirytusu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 104 poz. 953) zarządza się co następuje:

§ 1. Przedsiębiorcy fabryk wódek (likierni, rozlewni), tudzież hurtowi i detaliczni sprzedawcy wódek obowiązani są zamknąć z końcem listopada 1922 r. prowadzone w ich przedsiębiorstwach książki i rejestry przychodu i rozchodu spirytusu i wyrobów wódczanych i wyprowadzić pozostały na dzień 1 grudnia 1922 r. zapas.

Przedsiębiorcy ci, jak również osoby prywatne posiadające na zapasie z dniem 1 grudnia 1922 r. więcej, jak 5 litrów stustopniowego spirytusu, zawartego w spirytusie i wyrobach wódczanych, winny zgłosić pisemnie w 2 egzemplarzach najpóźniej do 3 grudnia 1922 r. (włącznie) — w b. zaborze rosyj-